

søgelse af hele dette Forhold, og det ærede Medlem kan jo godt faa dette sit Ønske opfyldt. Det ærede Medlem bør nu undersøge gennem dette Tings Finansudvalg, hvorledes det stiller sig med hele dette Spørgsmaal, og jeg skal tilføje, at fra min Side er der intet som helst til Hinder for, at en saadan Undersøgelse kan foranstaltes og dens Resultat fremlægges for Rigsdagen, men jeg mener rigtignok, at alle Parter, baade vi herhjemme, den grønlandske Administration og den grønlandske Befolkning, staar sig bedst ved, at disse Spørgsmaal behandles i fuldkommen Ro og med Besindighed. Jeg føler mig overbevist om, at det tjener til ingen Nytte at hvirvle en Masse Støv op om hele dette Spørgsmaal. Jeg tror, at det er bedst tjent med, og at det er i alles Interesse, at det behandles roligt undersøgende gennem de Autoriteter, som dertil er berettigede, og jeg tvivler ikke om, at en saadan Undersøgelse, hvis den høje Rigsdag maatte ønske, at den bliver foretaget, vil vise, at det ærede Medlems Kritik paa hele dette Omraade har været meget svagt underbygget og i høj Grad overdreven.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: I Anledning af den højtærede Justitsministers mærkelige Bemærkning om, at jeg skulde have haft Militæret til min Raadighed i 33 Dage og deriblandt paa en Valgdag, har jeg henvendt mig til Københavns Politidirektør og haft en Samtale med ham. Det er jo en Selvfølge, at Ministeriet, hvad der var dets Pligt, da Tiderne blev urolige, undersøgte, hvilke Kræfter der var til Raadighed for Myndighederne til Opretholdelse af Ro og Orden, og hvorledes de forskellige Kræfter samvirkede. Det oplystes herved, at Politidirektøren i København havde en gammel Bemyndigelse til at paakalde Militærets Assistance. Det undersøgte nærmere, hvorledes Samvirken mellem Militær og Politi i Henhold hertil kunde iværksættes. Resultatet blev, at den Bemyndigelse, som Politidirektøren havde fra tidligere Tid, blev opretholdt og opretholdt uforandret, idet en Samtale mellem Politidirektøren og mig fastslog som et fælles Synspunkt, at Militæret kun skulde tilkaldes, naar det var absolut fornødent, men at der altid skulde foreligge den bedst mulige Sikkerhed for, at den lovlige Ordens Haandhævere ikke bukkede under for Tumultuanter. I Henhold hertil er i min Ministertid Militærets Hjælp en eneste Gang

blevet benyttet. Det var en Dag, da der var nogle smaa Skærmydsler ude paa Aaboulevarden. Da paakaldte Politiet Militærets Hjælp, og Husarerne rykkede ud. Jeg tror for Resten ikke, de egentlig kom til at gribe ind, men de blev i alt Fald kaldt til Hjælp. Det skete paa en Tid, da Politidirektøren i København havde Sommerferie, og det foranledigede mig til at anmode Politidirektøren om med det samme at afbryde sin Sommerferie og straks igen overtage Ledelsen af sit Embede, og dette var Politidirektøren ogsaa straks rede til. Jeg gjorde det, fordi jeg havde Tillid til Politidirektørens Besindighed og Handlekraft. Udover denne ene Gang, som jeg her har nævnt, har Politiet ikke benyttet Militærets Hjælp i min Ministertid. Derimod har Politidirektøren sikkert flere Gange i Henhold til den ham givne almindelige Bemyndigelse givet Militæret et Vink om, at dets Hjælp muligt kunde blive paakrævet, og anmodet det om at være rede for alle Tilfældes Skyld. „Dette har jeg“ — sagde Politidirektøren til mig — „gjort efter eget Skøn i Henhold til den mit Embede tillagte Myndighed; det har været baade min Ret og min Pligt. Om jeg har rettet en saadan Anmodning til Militæret paa en Valgdag, erindrer jeg ikke nu; men det er i hvert Fald ikke sket efter Ordre eller Anmodning fra Dem som Minister. Ej heller har jeg derom gjort nogen Indberetning til Justitsministeriet.“ Det er Sandheden uden nogen Slags fantastisk Overmaling. Jeg skal kun tilføje den Bemærkning, at Københavns Politidirektør den Dag i Dag har den samme Bemyndigelse, som han havde i min Ministertid.

Justitsministeren (Rytter): Som ærede Medlemmer vil erindre, blev der af Socialdemokraternes Ordfører, det ærede Medlem Hr. Stauning, rettet en meget kraftig Bebrejdelse mod den nuværende Regering, fordi vi har haft Militæret i Beredskab; det var en kraftig Provokation, udtalte det ærede Medlem. Jeg har oplyst her i Tinget, at vi fra vor Side ikke har gjort Brug af Militæret, ikke har haft Militær parat i nær det Omfang som den tidligere Regering, hvoraf det ærede Medlem var Medlem.

Min ærede Forgænger i Embedet (Zahle) har nu dokumenteret, at han var fuldt ud inde i Situationen, nemlig at der bestaar en Aftale mellem Københavns Politi og Militæret, som jeg betragter som rent selvfølgelig. Det kunde heller aldrig nogen Sinde falde mig ind at bebrejde